

Vreemde lijnen

'Kom niet alleen morgenavond. Misschien denk ik dat je de duivel bent. Ik zal je vermoorden', sms't hij. Het visitekaartje dat ik opgevouwen in het hoesje van mijn telefoon bewaar, is snel gevonden. Het nummer in de vouw is een beetje onleesbaar geworden, ik heb het lang niet nodig gehad. Ze beloven bij hem langs te gaan.

*

Hij staat me op te wachten. Kom ik hem hieruit halen?

'Het is hier niet veilig', fluistert hij zenuwachtig, terwijl hij me wijst op de geheime boodschappen die de tv uitzendt. De vreemde lijnen op het schilderij blijken een samenzwering: het aantal komt numerologisch overeen met zijn voornaam. Zijn ogen schieten schichtig heen en weer. 'Kun je me vertellen of de aarde plat is? Ik weet het niet meer.'

*

Nog even mijn handen tegen het glas. Dan draai ik me om en laat hem achter met zijn monsters.

